

ਐਸਪੀ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਨਗਰ ਨਿਗਮ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 5152.

ਫਰਵਰੀ 25, 1981

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950 —ਆਰਟੀਕਲ 14, 245, 246, 248 ਅਤੇ 252, ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਸੂਚੀ I, ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 97, ਸੂਚੀ II ਐਂਟਰੀਆਂ 5, 6, 17 ਅਤੇ 66— ਪਾਣੀ (ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ) ਸੈੱਸ ਐਕਟ (XXXVI) —ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਸੀ), 3 ਅਤੇ 16 —ਸੈੱਸ ਐਕਟ—ਭਾਵੇਂ ਸੰਸਦ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ—ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਸੀ)-ਕੀ ਆਰਬੀ ਟ੍ਰਿਏਸ਼ਨ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ. ਜੇ.)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਦਯੋਗ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950 ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਫਿਰ ਧਾਰਾ 248 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਅ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਅਨੁਛੇਦ 248 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅੱਗੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਜਾਂ ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਕੋਲ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਰਾਜ ਜਾਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਾ ਗਿਣਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਸਮਕਾਲੀ ਸੂਚੀ। ਆਰਟੀਕਲ 248(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ* ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਹਨਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਾਣੀ ਦੀ ਖਪਤ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਣੀ (ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ) ਐਕਟ, 1974 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸੈੱਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਜ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸੰਸਦ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ। . ਇਸ ਲਈ, ਸੈੱਸ ਐਕਟ, ਸੰਸਦ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵੈਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਧਾਰਾ 9 ਅਤੇ 10)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਹੁਦਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਪਾਣੀ ਦੀ ਖਪਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਖਪਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ

ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 2 (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਇਹ ਮਨਮਾਨੀ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 . (ਪਰਾ 11)।

ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ: -

- (a) ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਾਟਰ ਸੈੱਸ (ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ) ਸੈੱਸ ਐਕਟ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ;
- (b) ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਟਰ ਸੈੱਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਅਤੇ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਸਮੇਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਕਤ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਇਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ।
- (c) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ/ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (d) ਕੀਮਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਐਕਟ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਮ.ਸੀ.ਭੰਡਾਰੇ ਅਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਬਿੰਦਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜੇ.ਐਲ.

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਗੋਪੀ ਚੰਦ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਏ.ਐਸ.ਸੰਧੂ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਵੀ.ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

1. ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 5152 ਆਫ 1978 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 3358 ਆਫ 1979 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਸਵਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

2. ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 5152 ਆਫ 1978, ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1976 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਕੁਝ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਾਰਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਵੈਟ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ। ਇਸ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਗਮ ਦਾ ਆਪਣਾ ਜਲ ਸਪਲਾਈ ਸਿਸਟਮ ਹੈ।

3. ਸਾਲ 1974 ਵਿੱਚ, ਸੰਸਦ ਨੇ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 252 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤਿਆਂ ' ਤੇ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ. ਜੇ.) ਰਾਜਾਂ ਨੇ 1974 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. 6 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਲ (ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ) ਐਕਟ, 1974 ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1974 ਦਾ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“ਪਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਬੋਰਡਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਇੱਕ ਐਕਟ, ਅਜਿਹੇ ਬੋਰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 252 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਮਤਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, 1974 ਦਾ ਐਕਟ, ਇਸਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜੋ 3 ਫਰਵਰੀ, 1975 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1974 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 1974 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। , 1974 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 1974 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 1974 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ। .

4. 1, 1977 ਵਿੱਚ , 1 ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ, 1974 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਕੇਂਦਰੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਰਾਜ ਬੋਰਡਾਂ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ 'ਤੇ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਦਯੋਗਾਂ, ਜਲ (ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ) ਸੈੱਸ ਐਕਟ, 1977 (1977 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. 36), (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1977 ਦਾ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਇਹ ਹੈ: -

ਪਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਰਾਜ ਬੋਰਡਾਂ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਿੰਧੂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਣੀ 'ਤੇ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ। ਜਲ (ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ) ਐਕਟ, 1974 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1977 ਦਾ ਐਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ 1974 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਸੀ। 1977 ਦਾ ਐਕਟ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1978 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 1977 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 1977, ਹਰੇਕ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੈੱਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ। 1977 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ 3, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ :-

- (1) ਸੈੱਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ।— (1) ਜਲ (ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ) ਐਕਟ 1974, (6 ਦਾ 1974), ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੈੱਸ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
- (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਸੈੱਸ—■ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ
  - (a) ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਤੇ
  - (b) ਹਰੇਕ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੇ ਕਾਲਮ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਦਰ 'ਤੇ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਦੇ ਕਾਲਮ (2) ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੰਦਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (3) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਦਯੋਗ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੈੱਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ , ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸੈੱਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

ਵਿਆਖਿਆ। —ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, 'ਪਾਣੀ ਦੀ ਖਪਤ' ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।"

ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ. ਜੇ.)

1977 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) 'ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ* ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ 'ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਦਯੋਗ', ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਉਦਯੋਗ, ਜੋ ਕਿ 1977 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਦੋਵਾਂ ਰਿੱਟ

ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

5. ਦੋਵਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, 1977 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਸੈਂਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਗਣਨਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ। 1978 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 5152 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਸੀ. ਭੰਡਾਰੇ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 245, 246 (3) ਅਤੇ 248, ਅਤੇ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ I ਅਤੇ II ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁੱਟਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੂਚੀ-ਆਈਲ ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਨੰਬਰ 5, 6 ਅਤੇ 17 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 252 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸਦ, ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਸੂਚੀ-2 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਖੁਦ ਪਾਣੀ ਦੀ ਖਪਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸੂਚੀ-II, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਂਟਰੀ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਫੀਸ ਹੀ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸੰਸਦ ਸਿਰਫ ਉਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਫੀਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 'ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਇਸ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਫੀਸ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 248 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ-1 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 97 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਾਕੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤਾਂ ਹੀ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੂਚੀ-2 ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਾਵ, ਜੇਕਰ ਮਾਮਲੇ ਇਸ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਟੈਕਸ ਇੱਕ ਨਾਮਿਤ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੰਸਦ ਖੁਦ ਸੂਚੀ-2 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 246(3) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਉਲੰਘਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੰਸਦ 1977 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਾਰਗਵ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1), ਸੁਧੀਰ ਚੰਦਰ ਨਵਨਵ ਵੇਆ ਟੈਕਸ (ਅਧਿਕਾਰੀ), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ। ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)- ਦਿ ਸੈਕਿੰਡ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਮੰਗਲੋਰ ਬਨਾਮ ਡੀ. ਐਚ. ਹਜ਼ਾਰੇਥ (3), ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ (ਇੰਡੀਆ, ਬਨਾਮ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ (4), ਕੇਸ਼ਵਾਨੰਦ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ, (5), ਐਮਪੀਵੀ ਸੁੰਦਰਰਾਮੀਅਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਆਂਦਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (6) ਮੈਸਰਜ਼ RMDC (ਮੈਸੂਰ) ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ (7), ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (8), ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ।

6. 1979 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3358 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਭੰਡਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ) c) 1977 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ,1 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ '* ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ।

7. ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 1977 ਦਾ ਐਕਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਆਰਟੀਕਲ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਬਚੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। 248, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ-1 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 97 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਸਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1974 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਰਾਜ ਬੋਰਡਾਂ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੰਸਦ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੋਰਡਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਫੰਡ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਲ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਰਾਜ ਬੋਰਡਾਂ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਸੰਸਦ ਨੇ 1977 ਦਾ ਐਕਟ ਬਣਾਇਆ। ਕਾਨੂੰਨ, ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- (2) ਏਆਈਆਰ 1969 ਐਸਸੀ 59.
- (3) ਏਆਈਆਰ 1970 ਐਸਸੀ 999.
- (4) ਏਆਈਆਰ 1972 ਐਸਸੀ 1061
- (5) ਏਆਈਆਰ 1973 | ਐਸਸੀ 1461.
- (6) ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 468
- (7) ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 594.
- (8) ਏਆਈਆਰ 1980 ਐਸਸੀ 1008।

ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ. ਜੇ.)

ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ। ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1977 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 1977 ਨਾ ਤਾਂ ਆਪਹੁਦਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੱਖਪਾਤੀ। ਐਕਟ 1977 ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:- [

“16. ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। (1) ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ , ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਖਪਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨੁਸੂਚੀ I, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

¹ (2) ਅਜਿਹੀ ਹਰ ਸੂਚਨਾ ਹਰੇਕ ਸਦਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ

ਸੰਸਦ ਦੀ, ਜੇ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਬੈਠ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਮੁੜ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੇ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇਗੀ। ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਮਤਾ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜੇ ਲੋਕ ਸਦਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਸੰਸਦ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।"

8. ਰਾਜ ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਲ. ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਾਣੀ ਦੀ ਖਪਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ 'ਸੂਚੀ-ਐਚ' ਵਿਚਲੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਸੂਚੀ-2 ਜਾਂ ਸੂਚੀ-2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬੀਮਾਰ, ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ Uist-I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੰਸਦ ਨੂੰ 1977 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 'ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ' ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ *DH ਹਜ਼ਾਰੇਥ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) *ਐਮ-'ਪੀਵੀ ਸੁੰਦਰਰਾਮੀਅਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ), ਅਤੇ *ਕਰਨਾਟਕ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ* (9) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

9. ਟੀ -ਪਾਰਟੀਜ਼ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਲਈ ਸਿੱਖੇ ਗਏ ਸਲਾਹ 1 ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਰੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ 1977 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ-1 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 97 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 248 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਧਾਰਾ 248 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, -

"ਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ।- (1) ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ * ' ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਵਰਤੀ ਸੂਚੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

- (2) ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

.. ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ-1 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 97 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: —

"ਸੂਚੀ II ਜਾਂ ਸੂਚੀ III ' ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਨਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।"

ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਣੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੱਤਵੀਂ

ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ-2 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ "248" ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ; ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ (ਧਾਰਾ 248) ਦੀ ਸਲਿਬ-ਕਲਾਜ਼ (2) ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਤਾਂ [ਸੂਚੀ II ਜਾਂ ਸੱਤਵੀਂ ਦੀ ਸੂਚੀ III; ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ *ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।*) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ-ਕੋਦਰੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਹੀਂ। ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ. !

10. ਸਵਾਲ ਹੈ: ਭਾਵ ਕਿ ਕੀ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ, ਜੇ, ਉਪਕਰ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 246(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘੁਸਪੈਠ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ-2 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੰਸਦ ਕੋਲ,

ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਜਾਂ ਸਮਵਰਤੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਅਨੁਛੇਦ 243(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ, 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਖਪਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ, 1974 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸੈੱਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਸੰਸਦ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ, ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ "ਪਾਣੀ (ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲ) ਐਕਟ, 1974 (1974 ਦਾ 6) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ.....

1977 ਦਾ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 1974 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਸਦ ਪਾਣੀ ਦੀ ਖਪਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਤੰਬੂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।

11. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 1973 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 3353 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 1977 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ 1977 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16, ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ 1977 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਪਾਣੀ ਦੀ ਖਪਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਖਪਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1977 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1977 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਅੰਦੋਲਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ 1977 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਇਹ ਮਨਮਾਨੀ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 14.

12. ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

13. ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵ੍ਹਾਈਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ